

Feješ?

**ЕВРОПА
ПО ФЕЈЕШУ**
**EUROPE
BY FEJEŠ**

МУЗЕЈ НАИВНЕ И МАРГИНАЛНЕ УМЕТНОСТИ
Београд, Србија

MUSEUM OF NAIVE AND MARGINAL ART
Belgrade, Serbia

МУЗЕЈ НАИВНЕ И МАРГИНАЛНЕ УМЕТНОСТИ
Београд, Србија

**ЕВРОПА
ПО ФЕЈЕШУ
EUROPE
BY FEJESŐ**

MUSEUM OF NAIVE AND MARGINAL ART
Belgrade, Serbia

▲
Венеција (1), око 1966,
темпера на папиру, 42 x 59,4 цм,
инв. бр. 476, МНМУ (деталј)

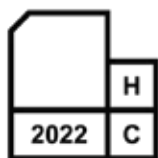
Venice (1), c. 1966,
tempera on paper, 42 x 59.4 cm,
No. 476, MNMA (detail)

Венеција (2), око 1966,
темпера на папиру, 41 x 59 цм,
инв. бр. 477, МНМУ (деталј)

Venice (2), c. 1966,
tempera on paper, 41 x 59 cm,
No. 477 (detail)

НОВИ САД
ЕВРОПСКА
ПРЕСТОНИЦА
КУЛТУРЕ

Република Србија
Министарство културе и информисања

Republic of Serbia
Ministry of Culture and Media

МУЗЕЈ НАИВНЕ И МАРГИНАЛНЕ УМЕТНОСТИ
Београд, Србија

MUSEUM OF NAÏVE AND MARGINAL ART
Belgrade, Serbia

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
НОВОГ
САДА

www.mnmu.rs

Издавач
Музеј наивне и маргиналне
уметности, Београд, Србија
Покровитељ
Министарство културе и
информисања Републике Србије
Одговорни уредник
др Ивана Башичевић Антић
Уредник програма Европа по Фејешу
Илија Губић
Кустоси изложбе
Ивана Башичевић Антић
Сенка Латиновић
Илија Губић
Текст
Миљенко Јерговић
Биографија
Ивана Јовановић
Превод
Радмила Пауновић Штајн
Лектура и коректура
Сенка Латиновић
Фотографија
Документација МНМУ
Графичка опрема
Славимир Стојановић Футро
Штампа
Бирограф Комп. д.о.о, Земун
Тираж:
300

Септембар 2022.

Publisher
Museum of Naive and Marginal Art,
Belgrade, Serbia
Supported by
Ministry of Culture and Information
of the Republic of Serbia
Editor in Chief
PhD Ivana Bašičević Antić
Europe by Feješ Programme Curator
Ilija Gubić
Exhibition curators:
Ivana Bašičević Antić
Senka Latinović
Ilija Gubić
Text
Miljenko Jergović
Biography
Ivana Jovanović
Translation
Radmila Paunović Štajn
Proofreading
Senka Latinović
Photography
MNMA Documentation
Graphic design
Slavimir Stojanović Futro
Printed by
Birograf Comp LLC, Zemun
Number of copies:
300

September 2022

Изложба се реализује у оквиру пројекта
”Европа по Фејешу” и у званичном
је програму Нови Сад – Европска
престоница културе 2022. године.
Изложбу организују Музеј наивне и
маргиналне уметности, Културни центар
Новог Сада и Центар за одрживи урбани
развој и културу ”Структура”.

The exhibition is being organized as part
of the Europe by Feješ project and is in
the official programme of the Novi Sad
– European Capital of Culture 2022. The
exhibition is organized by the Museum of
Naïve and Marginal Art, Cultural Centre of
Novi Sad and Centre for Sustainable Urban
Development and Culture Structure.

Дугмарев сан*

Једна од познатијих фотографија из касније фазе Тоше Дапца, која се нашла и у антологијскоме избору Petera Knarra, снимљена је 1959. године и носи назив “Емерик Фејеш, наивни сликар”. У собици пренатрпаној јефтиним намјештајем, освијетљен прозорским свјетлом сједи, поред штедњака с лонцем, мршав ситан старац. Испред њега је столчић, с раширеним пакпапиром, на којем је, чини се, нацртан дворач с травњаком. Можда бечки Schönbrunn. У том призору сиромаштва, типичног за Дапца, само једна је необична ствар: зидови су препуни слика. Јефтиних, безвриједних, неуоквирених, које није насликао Емерик Фејеш, али очито су му важне, дјелују на њега инспиративно, из њих он црпи своју умјетност.

Емерик Фејеш родио се у Осијеку, 1904. године. Био је девето од четрнаестеро дјеце неподношљиво сиромашне српскоправославне обитељи Стефановић. Одаму с свршетку рата маџаризирају се и мијењају презиме у Фејеш. Тко би знао зашто су то учинили у годинама када су њихови презимењаци постали велики ратни побједници. Емерикув отац био је дугмар и чешљар. Тежак, оскудан занат, јер дугме је ситно и јефтино, а није га лако направити. Дјечак је рано престао да иде у школу, да би радио у очевој радњи. Али ускоро се од дугмади и чешљева више није могло живјети, па је Емерик мијењао занате, селио се из града у град, из творнице у творницу. Радио је у Загребу, Београду, Марибору, Осијеку, Цељу...

Рат је проводио у избјеглиштву, у Маџарској, одакле је стигао у Пулу, гдје је отворио дугметарски дућанчић, а затим и старетинарницу. Град је био исељен, пуст, и чекао је да тек стигну нови становници. На мјесто с којег су једни прогнани, Емерик је догнан, али му посао опет није ишао. У

међувремену је, радећи послове за које онако ситан и није био створен, изгубио здравље, боловао је од астме и ишијаса, па су га врло рано послали у инвалидску мировину. Из Пуле се преселио у Нови Сад.

Проводио је дане у маленој радњи, дактилографској канцеларији његове жене Силвије. Почео је цртати на њезиним искориштеним папирима, које је она употребљавала за потпалу. Њој то није нимало сметало: она би папире трпала у пећ и када би Емерик на њима нешто нацртао. У кући су му се ругали, жена га је исмијавала, али њега је то само подстакло да цртеже изложи у излогу радње, с истакнутим цијенама. Колико год му говорили да он није сликар, да је за сликара потребно свршити школе и добити разне потврде, Емерик је устрајавао. Зашто слика не би била само слика? И како онај који гледа слику зна за сликареве школе и потврде?

Открио га је Димитрије Башичевић, загребачки повјесничар умјетности, авангардни умјетник с псеудонимом Мангелос, син још једнога великог ликовног самоука: Илије Башичевића Босиља. Оцу се у почетку ругао, али Емерику Фејешу није. У Загребу му је 1956. организирао прву самосталну изложбу. Димитријев брат, доктор Војин Башичевић, постао је први колекционар Емерикувих радова. Славни југославенски повјесничар умјетности и први који је систематизирао причу о јужнославенској наиви, Ото Бихаљи Мерин, промовирао је Емерика Фејеша по свијету. Његови симпатизери и покровитељи постали су познати војвођански академски сликари попут Ивана Табаковића и Бошка Петровића.

И све је већ изгледало као лијепа и бајковита прича о успјеху. Али Емерик је живио једнако скромно, јер није знао како се од богатства – колико год то богатство било

ситно – начини добар и угодан живот. Или га је, заиста, као ријетко којега умјетника занимао само успјех и вриједност његових слика. Кажу да је био добар трговац, цјенкао се око својих слика, ништа није давао олако и забадава.

Други пут се оженио, са женом Јозефином живио је у близини новосадскога градског гробља, а онда се убрзо и разболио. Открили су му рак плућа, али то није био разлог да мијења свој живот. Цртао је, сликао и пушио. Умро је 9. српња 1969. године. Жени је претходно дао инструкције да у часу његове смрти никога не пушта у кућу, прије него што се побрине за слике. Прича се да је Јозефина затајила његову смрт, да га је мртвога држала у кући цијели један дан, прије него што је стигла да склони слике на сигурно мјесто. Можда то и није истина, али се уклапа у Фејешову умјетничку и животну поетику.

Емерик Фејеш имао је само једну велику жељу: да скупи довољно новца да пропутује свијет и обиђе градове које је сликао.

Жеља му се није испунила. Осим Загреба, Будимпеште, можда и Сарајева, није видио ниједан град који је сликао и замишљао га сликајући. Фејеш је своје радове темпером, оловком, кемијском оловком, воденим бојама, гвашом, радио на основу разгледница и новинских фотографија. Био је сликар архитектуре, ријетке су људске фигуре на његовим сликама, али била је то фантастична архитектура, надограђена, надопрличана, тако да се предложак још увијек препознаје, радикално реинтерпретиран. Имао је моћну, али врло дисциплинирану машту. За разлику од већине – па и јако добрих – дилетаната и наиваца, па и неких генија примитивне умјетности, Емерик Фејеш био је стилски врло досљедан, довршен и самосвјестан умјетник. Можда му је помогло и то што

му је прва жена спаљивала радове, па је могао постати бољи од самога себе, или је напросто био умјетник који је, и без икакве школе, имао изграђену свијест о умјетничкоме дјелу и визију какво то дјело треба бити. Да није грешака у перспективи – које је, такођер, сјајно успијевао уградити у своју архитектонску поетику, код Емерика Фејеша тешко би се могло препознати да је дилетант и наивац. Самоникао и без узора, опчињен градовима и њиховом љепотом, био је, како то данас воле једни за друге говорити, пјесник асфалта. На његовим сликама нема аутомобила, ни других технолошких достигнућа, телеграфских ступова.

Ако се, као на слици Bruxellesa, и виде аутомобил и трамвај, то је само зато што их је било и на фотографском предлошку, па се Фејеш побринуо да му слика не остане празна. Али трамваји су, као и људи, само украс у бескрају архитектуре и тој величанственој идеји куће, која је, за Емерика, цијели један свемир, тако раскошна и богата, с тисућама прозора, иза којих нитко не живи, јер је кућа сама по себи сав живот, и највеће чудо свијета. Емерику Фејешу је и Бог имао обличје куће.

Желио је да види све те градове с разгледница, и куће које је замишљао и насликао, али није том дугмару, чешљару и старетинару било суђено да такво што доживи. Његов живот, данас, био је живот из неке поучне народне приче, неоткривене Андерсенове бајке, и било би лажно и нетачно, поетски недосљедно, да је Емерик Фејеш видио своје градове. На енглеској Wikipediji пише да је Фејеш “Serbian-Hungarian naive art painter”. Права је истина, међутим, да је био сликар једне земље у којој су, стјецајем добрих културних околности, и дугмари и чешљари могли заслужити пажњу повјесничара умјетности и истраживача

свакодневице. Недавно му је, у издању Музеја савремене уметности Војводине, објављена мала лијепа монографија. Ауторица текста и концепта монографије је Ивана Башичевић Антић. На насловној страници је Емерик, насмијешен, загледан у објектив, а на плећима му лежи један врло озбијан црно-бијели мачак.

* Текст је првобитно објављен на веб-сајту аутора www.jergovic.com 23. марта 2013. године.

Без назива (Москва), око 1960, цртеж оловком на папиру, 64,5 x 41 цм, приватна колекција, Нови Сад
Untitled (Moscow), с. 1960, pencil drawing on paper, 64.5 x 41 cm, private collection, Novi Sad

Москва, око 1966, темпера на папиру, 59 x 40 цм, приватна колекција, Нови Сад
Moscow, с. 1966, tempera on paper, 59 x 40 cm, private collection, Novi Sad

A Button Maker's Dream*

One of the well-known photographs from Toša Dabac's late phase, also included in Peter Knapp's anthological selection, entitled "Emerik Feješ, naive painter" was taken in 1959. In a small room overcrowded with cheap furniture, illuminated by the window light, a thin little old man is sitting next to the stove with a pot. In front of him is a small table, with parchment paper spread out, on which a castle with a lawn seems to have been drawn. It might be Vienna's Schönbrunn. In this scene of poverty, typical for Dabac's photographs, there is only one unusual thing: the walls are full of pictures. Cheap, worthless, unframed, not painted by Emerik Feješ, but obviously important to him, inspiring him, being a source of his art.

Emerik Feješ was born in Osijek in 1904. He was the ninth of fourteen children in the unbearably poor Serbian family Stefanović, Orthodox Christians. Immediately after the end of the WWI, they changed their surname to Hungarian Feješ. Who would know why they did it in the years when their fellow Serbs became great war winners. Emerik's father was a button maker and comb maker. A difficult, scarce craft, because the button is small and cheap, and not easy to make. Emerik stopped going to school early, in order to work in his father's shop. Soon, it was no longer possible to make a living from making buttons and combs, so Emerik changed his career, moved from town to town, from factory to factory. He worked in Zagreb, Belgrade, Maribor, Osijek, Celje...

He spent the war in exile, in Hungary, from where he arrived in Pula, where he opened a small button making shop, and then antique shop. The city was empty, deserted, and was waiting for new residents to arrive. To the place from which others were expelled, Emerik was brought, yet his business did not go well, again. In the meantime, while doing jobs for which he

was too thin and inappropriately built, he lost his health, suffered from asthma and sciatica, so he was sent to disability pension very early. He moved from Pula to Novi Sad.

He was spending his days in a small typing office of his wife Silvija. He started drawing on the used papers, which she also utilized to light a fire. It did not bother her at all: she would cram the papers in the stove even if Emerik drew something on them. They mocked him at home, his wife made fun of him, but this only encouraged Emerik to display the drawings in the shop window, highlighting the prices. As much as they kept telling him he was not a painter, and a painter needed completing proper schools and various certificates, Emerik persisted. Why shouldn't a painting just be a painting? And how does the viewer know about the painter's schools and certifications?

Emerik's art was discovered by Dimitrije Bašičević, art historian from Zagreb, avant-garde artist with the pseudonym Mangelos, a son of another great self-taught artist: Ilija Bašičević Bosilj. Dimitrije mocked his father in the beginning, but he did not mock Emerik Feješ. He organized Feješ's first solo exhibition in Zagreb in 1956. Dimitrije's brother, medical doctor Vojin Bašičević, became the first collector of Feješ's work.

The famous Yugoslav art historian and the first to systematize the story of the South Slavic naïve art, Oto Bihalji Merin, promoted Emerik Feješ globally. Famous artists of Vojvodina region, such as Ivan Tabaković and Boško Petrović became his supporters and patrons.

It seemed like a beautiful fairy-tale, success story, but Feješ lived just as modestly. He did not know how to make a better and more pleasant life with wealth - no matter how small that wealth was. Or he was really, among rare

artists, only interested in the success and value of his paintings. People say that he was a good merchant, he bargained for his paintings, he did not give anything easily and for almost nothing.

He married a second time and lived with his wife Jozefina near the Novi Sad city cemetery, and soon after fell ill. He was diagnosed with lung cancer, but that was no reason for him to change his life. He drew, painted and smoked. He died on July 9, 1969. He previously instructed his wife not to let anyone into the house at the time of his death before she took care of his paintings. It is said that Jozefina was hiding his death for a day, to have enough time to put the artworks away in a safe place. It might not be true, but it really fits into Feješ's artistic and life poetics.

Emerik Feješ had only one big wish: to save enough money to travel the world and visit the cities he painted. His wish was not fulfilled. Apart from Zagreb, Budapest, perhaps Sarajevo, he did not see any city he painted and imagined while painting. Feješ made his works in tempera, pencil, ballpoint pen, water colours, gouache, based on postcards and newspaper photos. He was a painter of architecture; human figures are rare in his paintings. But this architecture was so fantastic, upgraded, retold, so that the model of the city is still recognizable, although radically reinterpreted. He had a powerful but very disciplined imagination. Unlike most - even very good dilettantes and naïve artists, and even some geniuses of primitive art, Emerik Feješ was stylistically very consistent, accomplished and self-aware artist. Perhaps his first wife's burning his artworks also helped him, so he could outdo himself, or he was simply an artist who, even without any proper schooling, had a developed awareness of a work of art and a vision of what that work should be. If it weren't for mistakes in perspective - which he also brilliantly managed to incorporate into his architectural poetics, Emerik Feješ would be hard to recognize as a dilettante and naïve artist. Autodidact and without an idol, fascinated by cities and their beauty, he was, as they like to say for each other today, an urban poet. In his paintings there are

no cars, no other technological achievements, no telegraph poles.

If, as in the picture of Brussels, a car and a tram can be seen, it is only because they were also on the photo template he used, so Feješ made sure that his painting did not remain empty. Trams, like people, are just an ornament in the infinity of architecture and that magnificent idea of a house, which, for Feješ, was a whole universe, so exuberant and rich, with thousands of windows, with no living souls behind; since the house itself is all life, and the greatest wonder of the world. To Emerik Feješ, God also had the form of a house.

He wanted to see all those cities from the postcards, and the houses that he had imagined and painted, but that button-maker, comb-maker and antique shop seller was not destined to experience such a thing. His life, seen today, was a life that could be found in an enlightening folk tale, an undiscovered Andersen's fairy tale. It would be false and inaccurate, poetically inconsistent, if Emerik Feješ had seen his cities in person. Wikipedia, English version, states that Feješ is a "Serbian-Hungarian naive art painter". The real truth, however, is that he was a painter of a country where, due to the combination of good cultural circumstances, both button makers and comb makers could deserve the attention of art historians and researchers of everyday life. Recently, a nice small monograph was published by the Museum of Contemporary Art of Vojvodina. The author of the text and concept of the monograph is Ivana Bašičević Antić. On the front page, Emerik is smiling, staring at the camera lens, with a very serious black and white cat lying on his shoulders.

** This text was first published on the author's website www.jergovic.com on March 23, 2013*

Венеција (2), око 1966, темпера на папиру, 41 x 59 цм, инв. бр. 477, МНМУ

Venice (2), c. 1966, tempera on paper, 41 x 59 cm, No. 477

NOVIŠAD.
OPŠTINA.

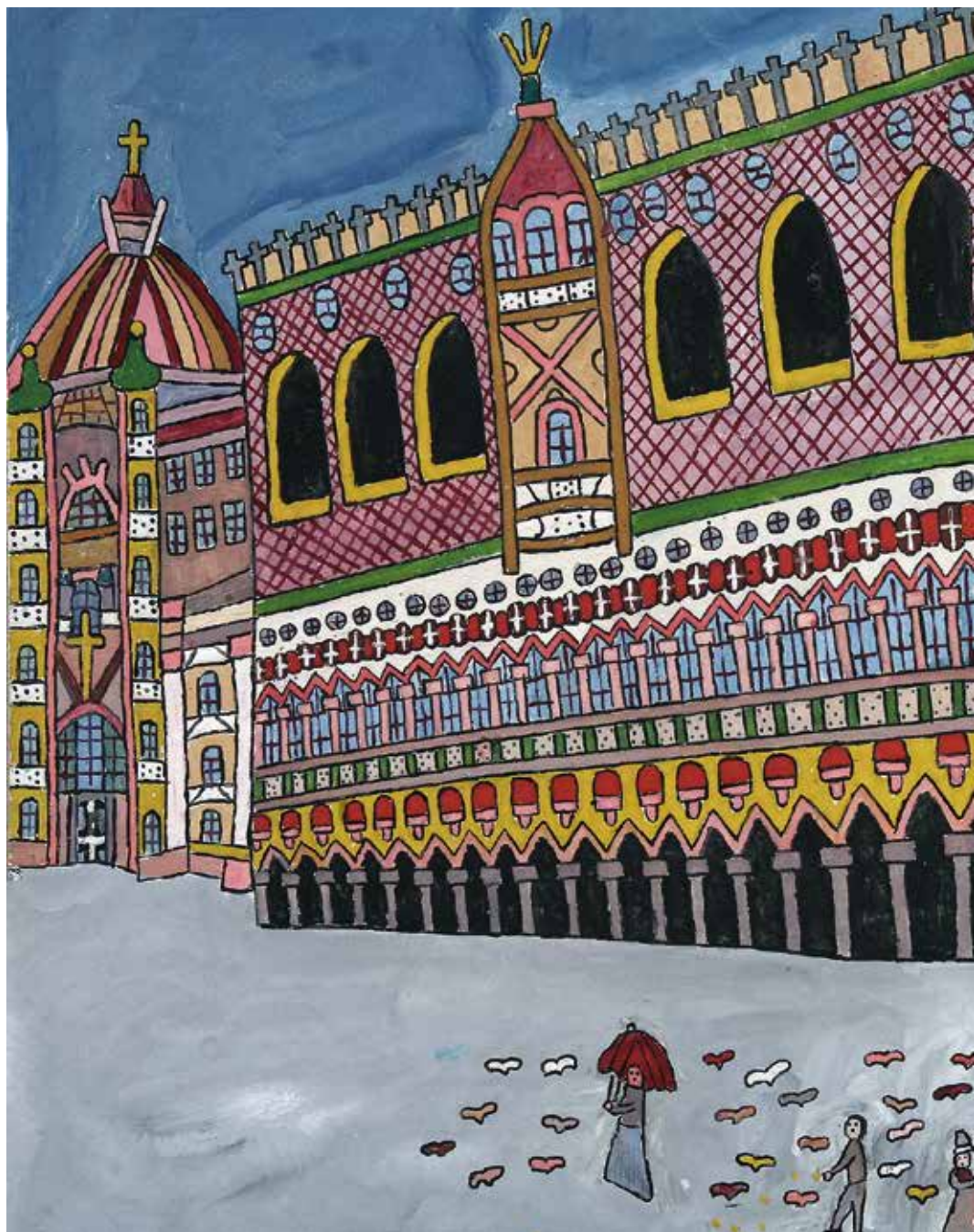

▲ *Венеција (3)*, око 1966,
темпера на папиру, 56,5 x 42,5 цм,
инв. бр. 482, МНМУ

Venice (3), с. 1966,
tempera on paper, 56.5 x 42.5 cm,
No. 482

◀ *Нови Сад – општина*, око 1967,
темпера на папиру, 71,8 x 43 цм,
инв. бр. 277, МНМУ

Novi Sad – Town Hall, с. 1967,
tempera on paper, 71.8 x 43 cm,
No. 277, MNMA

Венеција (1), око 1966,
темпера на папиру, 42 x 59,4 цм,
инв. бр. 476, МНМУ

Venice (1), c. 1966,
tempera on paper, 42 x 59.4 cm,
No. 476, MNMA

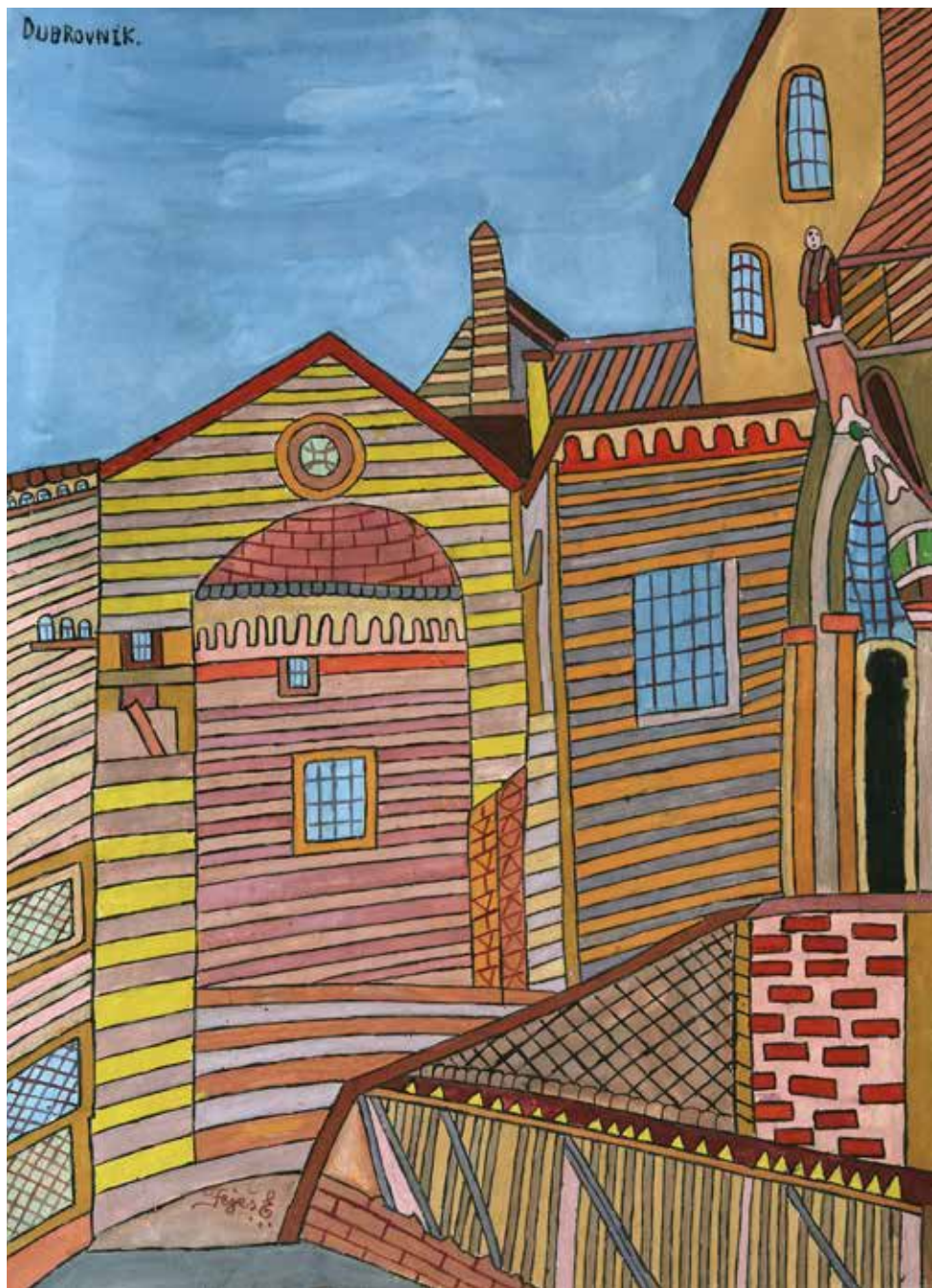
Фиренца, б. г,
 темпера на папиру, 49,5 x 62,2 цм,
 инв. бр. 2362, МНМУ

*Florence, n. d.,
 tempera on paper, 49.5 x 62.2 cm,
 No. 2362, MNMA*

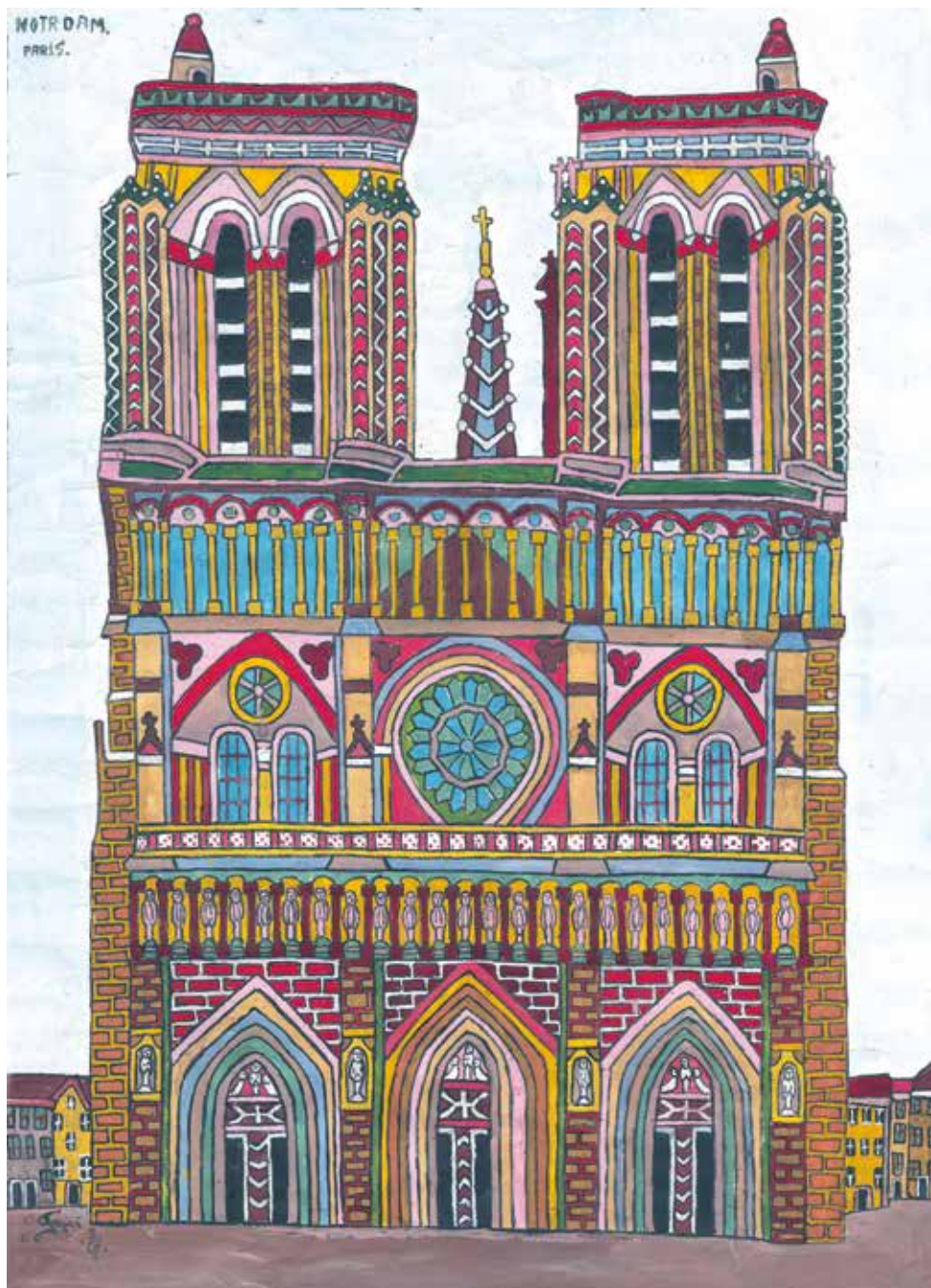
Сарајево (2), око 1967,
 темпера на папиру, 41,6 x 59 цм,
 инв. бр. 469, МНМУ

*Sarajevo (2), c. 1967,
 tempera on paper, 41.6 x 59 cm,
 No. 469, MNMA*

Дубровник (1), око 1967,
темпера на папиру, 59 x 42 цм,
инв. бр. 483, МНМУ

*Dubrovnik (1), c. 1967,
tempera on paper, 59 x 42 cm,
No. 483, MNMA*

Нотр-Дам у Паризу, око 1962,
темпера на папиру, 58 x 40 цм,
инв. бр. 59, МНМУ

*Notre-Dame in Paris, c. 1962,
tempera on paper, 58 x 40 cm,
No. 59, MNMA*

Светлост и боје Француске (*Couleurs et Lumière de France*), око 1967, темпера на папиру, 63 x 45 цм, инв. бр. 299, МНМУ

Colours and Lights of France, c. 1967, tempera on paper, 63 x 45 cm, No. 299, MNMA

Париж – црква Св. Стефана, око 1962,
темпера на папиру, 58 x 41,5 цм, инв.
бр. 64, МНМУ

Paris – St Stephen Church, c. 1962,
tempera on paper, 58 x 41.5 cm,
No. 64, MNMA

Минхен –
општина,
око 1967,
темпера на
папиру,
64 x 82,5 цм, инв.
бр. 297, МНМУ

*Munich –
City Hall, c. 1967,
tempera on paper,
64 x 82.5 cm,
No. 297, MNMA*

Биг-Бен –
парламент у
Лондону, око 1962,
темпера на папиру,
56 x 85 цм,
инв. бр. 66, МНМУ

*Big Ben –
the Houses of
Parliament in
London, c. 1962,
tempera on paper,
56 x 85 cm,
No. 66, MNMA*

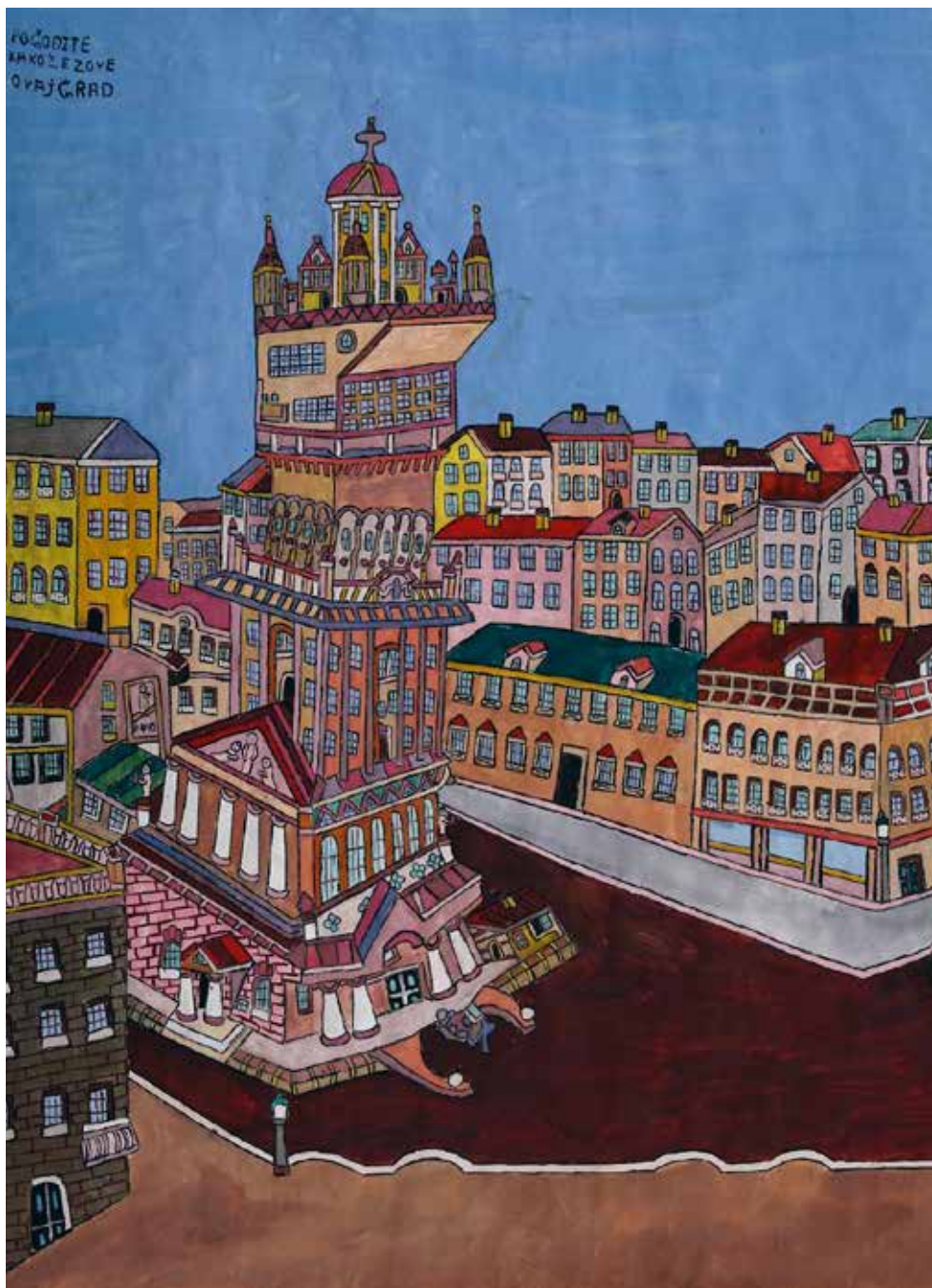
Бремен, око 1967,
темпера на папиру,
69,2 x 84 cm,
инв. бр. 279,
МНМУ

Bremen, c. 1967,
tempera on paper,
69.2 x 84 cm,
No. 279, MNMA

Базел, око 1967,
темпера на
папиру, 53 x 70 cm,
инв. бр. 274,
МНМУ

Basel, c. 1967,
tempera on paper,
53 x 70 cm,
No. 274, MNMA

Погодите који град,
око 1967, темпера на папиру,
70 x 56 цм, инв. бр. 273, МНМУ

Guess Which City, c. 1967,
tempera on paper, 70 x 56 cm,
No. 273, MNMA

Шведен, око 1968, темпера на папиру,
68 x 96 цм, инв. бр. 479, МНМУ

Sweden, c. 1968, tempera on paper,
68 x 96 cm, No. 479, MNMA

ЕМЕРИК ФЕЈЕШ (1904-1969)

Рођен је 3. новембра 1904. године у Осијеку. Почине да слика око 1930. године, а интензивније од 1949. године. Живео је у Новом Саду, где је и преминуо 9. јула 1969. године. Светски је класик и један од најзначајнијих протагониста тематике урбаног пејзажа у наивној уметности. Сам уметник је за почетак свог уметничког рада наводио 1949. годину, али према сведочењу Ивана Табаковића са сликањем почиње знатно раније. Он наводи дела овог аутора настала 1930. године.

Од оца изучава дугметарско-чешљарски занат којим се, између осталог, бавио између два светска рата у разним градовима бивше Југославије (Београд, Ријека, Загреб, Цеље, Марибор, Осијек). За време Другог светског рата живи у прогнанству у Мађарској. У Нови Сад се враћа 1945. године, где остаје до краја живота.

Најпре слика актове, портрете, мртве природе и жанр-сцене, да би се 1954. године готово искључиво посветио сликама градских призора којима апсолутно доминира архитектура, ликовно транспонована на оригиналан начин.

Маштовити светски путник, који једва да је и напуштао своју собу, само на основу црно-белих разгледница створио је очаравајући свет блиставих градова из своје живе уобразиље. Фасаде приказаних грађевина, сведеном мрежом хоризонтала и вертикала стилизованих архитектонских елемената, испуњавају читав простор слике. Преносећи индигом на папир обресе грађевина, преобликујући их у стилизовану мрежу матрице, оплемењивао их је детаљима и колоритом својих визија. Призоре величанствених грађевина познатих светских метропола, палата, катедрала, тргова и мостова Венеције, Париза, Минхена, Лондона, Москве или Новог Сада, аутор преводи у јединствен доживљај зачараног света ванвременске и ванпросторне, фантастичне архитектуре. Највеће колекције слика Емерика Фејеша налазе се у Музеју наивне и маргиналне уметности, Србија, Галерији Elke und Werner Zimmer, у Дизелдорфу и Галерији Charlotte Zander у Бонингему.

EMERIK FEJEŠ (1904-1969)

He was born in Osijek on 3 November 1904. He started painting around 1930, and more intensively in 1949. He lived in Novi Sad until his death on 9 July 1969. He is a world classic and one of the most important protagonists of the topics of the urban landscape in naïve art. The artist himself mentioned the year 1949 as the beginning of his artistic work, but according to the testimony of Ivan Tabaković, he started painting much earlier. He listed the works of this author created in 1930.

From his father, he learned the craft of button and comb making, which he practiced, among other things, between the two World Wars in various cities of the former Yugoslavia (Belgrade, Rijeka, Zagreb, Celje, Maribor, Osijek). During World War II, he lived in exile in Hungary. He returned to Novi Sad in 1945, where he remained for the rest of his life. At first, he painted nudes, portraits, still lifes and genre scenes, and in 1954 he devoted himself almost exclusively to paintings of city scenes that are absolutely dominated by architecture, transposed in an original way. An imaginative world traveller, who hardly ever left his room, created a captivating world of glittering cities out of his vivid imagination, based exclusively on black and white postcards. The facades of the depicted buildings, with their reduced network of horizontally and vertically stylized architectural elements, fill the entire surface of the painting. Copying the outlines of buildings to paper using indigo sheets, reshaping them into a stylized network of the matrix, he refined the details and colours of his visions. The sites of magnificent buildings in famous world metropolises, palaces, cathedrals, squares and bridges of Venice, Paris, Munich, London, Moscow or Novi Sad, are thus transmitted by the author into a unique experience of the enchanted world of timeless and extra-terrestrial, fantastic architecture.

The largest collections of paintings by Emerik Feješ are kept at the Museum of Naïve and Marginal Art, Serbia, Elke und Werner Zimmer Gallery, Düsseldorf and Charlotte Zander Gallery in Bönningham.

ИЗЛОЖБЕ

Самосталне изложбе:

1956

Емерик Фејеш, Сељачка уметничка галерија, Загреб
Емерик Фејеш, Фоаје биоскопа
Дома ЈНА, Нови Сад

1957

Емерик Фејеш, Омладинска галерија, Београд
III Самостална изложба слика,
Омладинска галерија, Београд

1969

Ретроспективна изложба слика
Емерика Фејеша, Галерија Дома
синдиката, Београд

1970

Фејеш у Хлебинама, Галерија
Хлебине, Хлебине

1971

Емерик Фејеш, Галерија Зодијак,
Осијек

1991

Емерик Фејеш, Галерија Себастијан,
Београд

2004

Емерик Фејеш, Галерија Рената,
Нови Сад
Емерик Фејеш, Галерија Хемофарм,
Вршац (у организацији галерије
Рената)

2009

Емерик Фејеш, Галерија Рената,
Нови Сад (поводом 20 година рада
галерије Рената)

2013

Емерик Фејеш, Галерија Рима,
Крагујевац

2014

Емерик Фејеш - Урбане легенде,
Галерија Куће легата, Београд

Групне изложбе:

1955

IV изложба сликара аматера
Војводине, Градска изложбена сала,
Суботица

1956

Нови постав фонда, Сељачка
уметничка галерија, Загреб
Салон 56/ Савремено сликарство
и кинарство, Галерија ликовних
умјетности, Ријека
Примитивни умјетници Југославије
/Les primitifs yougoslaves,
Уметничка галерија, Дубровник

1957

Наивни уметници Југославије,
Изложбени павиљон у
Масариковој, Београд

Jugoslovanski naivni umetnici,
Jakopičev paviljon, Zagreb
XXV изложба Удружења ликовних
уметника Србије, Уметнички
павиљон, Београд
La peinture naïve du Douanier
Rousseau à nos jours, Casino
Comunal Knokke-le-
Zoute
Слике, скулптуре и графике
чланова примљених у УЛУС,
Уметнички павиљон, Београд
Изложба Удружења ликовних
уметника Војводине, Галерија
Матице Српске, Нови Сад
Наивни сликари, Галерија
умјетнина, Сплит

1959

Изложба наивних умјетника,
Котарско синдикално вијеће, Ријека
Wustawa primitiwuw artistuw
jugoslawiönskich, Sala Zachety,
Warszawa, Sopot
Vystava lidových primitivu Jugoslavie,
Křižové chodbě staroměstské radnice,
Praha

Десеторица наивних, Виша
радничка школа, Загреб
Uměleckoprůmyslové muzeum, Brno
Изложба Удружења ликовних
уметника Војводине, Галерија
Матице Српске, Нови Сад
Изложба Удружења ликовних
уметника Србије, Уметнички
павиљон, Титоград; Уметнички
павиљон, Сарајево

1960

Současné primitivní umění Jugoslávie,
Krajská galerie, Острава
Изложба скица и графика збирке
Косте Страјнића, Уметничка
галерија, Дубровник
Наивни сликари/Упознај свој крај,
Градски музеј, Самобор
Изложба дјела из фонда, Галерија
примитивне умјетности, Загреб
Exposition des artistes yougoslaves,
Musee Grimaldi, Antibes
Pintores populares Jugoslavos, Galeria
Sistina, São Paulo

1961

Pintores populares da Jugoslavia,
Galeria Barcinski, Rio de Janeiro
Contemporary Yugoslav Primitive
Painters, The Artur Jeffress Gallery,
London
Изложба фонда, Галерија
примитивне умјетности, Загреб
Das naive Bild der Welt, Staatliche
Kunsthalle, Baden-Baden, Histor-
isches Museum, Frankfurt am Main;
Kunstverein, Hannover
Naive jugoslawische Malerei, Städ-
tisches Kunsthalle, Wiesbaden; Badis-
cher Kunstverein, Karlsruhe; Museum
am Ostwall, Dortmund
Lainemaler, Gewerbemuseum, Basel
Das Naive Bild, Galerie Bettie Thom-
men, Basel
40 дела послератног југословенског

сликарства из збирке Модерне
галерије у Београду, Модерна
галерија, Ниш

1962

Naive jugoslawische Malerei, Stuttgart,
Berlin, Kassel
Yugoslav Modern Primitives, National
Gallery of Scotland, Edinburg
25 Artisti Jugoslavi, Galleria dell'Op-
era Bevilacqua La Masa, Venezia
Narodnie hudožniki primitivisti
Jugoslavii, Ermitaž, Lenjingrad; Gosu-
darsvenii muzei A.S. Puškin, Moskva

1963

Наивна умјетност Југославије
данас, Завод за ликовне умјетности
југословенске академије, Загреб
Jugosláv naiv művészek kiállításá,
Műcsarnok, Budapest
Naive Kunst in Jugoslawien, Akade-
mie der bildenden Künste, Wien
Panorama of Yugoslav Primitive Art,
Galerie St. Etienne, New York; Wash-
ington D.C.; Chicago; Philadelphia
Sonntagsmaler aus Jugoslawien, Mu-
seum am Ostwall, Dortmund
Coriente del arte Yugoslavo en el siglo
XX, Instituto Mexicano-Yugoslavo de
Relaciones Culturales, Mexico

1964

Sonntagsmaler aus Jugoslawien,
Kunsthalle, Recklinghausen
Naive Kunst/Bali, Jugoslawien, Rurh-
gebiet, Mathildenhöhe, Darmstadt
De Lusthof der Naieven, Museum
Boymans-van Beuningen, Rotterdam
Die Welt der naiven Malerei, Salz-
burger Reizidengalerie, Salzburg
Naive Malerei in Jugoslawien, Kun-
sthaus, Hamburg
Le Monde des naïfs, Musee National
d'Art Moderne, Paris
Изложба Удружења ликовних
уметника Србије, Подружнице за
Војводину, Галерија Матице српске,
Нови Сад
I Pittori Naïfs, Centro Internazionale
di arti figurative, Biella

1965

The Hlebine School, Mercury Gallery,
London

1966

Yugoslavia/Contemporary Trends,
Corcoran Gallery of Art, Washington
Naive Malerei aus Jugoslawien, Volks-
bildungsheim, Fraknfurt am Main;
Jahrhunderthalle
The Primitive Eye, Mercury Gallery,
London
Kunst der Naiven in Jugoslawien,
Stadtmuseum, München
I Trdnale insitného umenia, Sloven-
ská národná galéria, Bratislava
International Naive Art, Galerie La
Boetie, New York

1967

Naive Malerei, Galerie Wolfgang

Gurlitt, München
Incontro con i Naifs, Galleria del Cortile, Novara

1968

Naïve Kunst uit Joegoslavië, Albert Dorne Gallery, Amsterdam;
Groninger Museum voor Stad en Lande, Groningen
Arte naif de Yugoslavia, Museo de Arte Moderno, Mexico-City; Museos de la Universidad de Guanajuato, Guanajuato; Casa de Morales, Morelia, Michoacan;
Museo de Gvadalahara, Jelisco, Gvadalahara; Museo Regional Potosino, San Luis Potosi; Aquacalientes; Torreón; Nuevo Leon, Monterrey; Museo de Antropología, Jalapa
Naive Kunst aus Jugoslawien, Kunst- und Museumsverein, Wupertal, Kunsthalle, Pfalzgalerie, Kaiserslautern
Наивни 68, Уметничка галерија, Дубровник
Naive Malerei aus Jugoslawien, Fembohaus, Nürnberg
International Exhibition of Naïf Painting, Galleria L'Approdo, Torino
Alte und neue Naive Malerei, Galerie Wolfgang Gurlitt, München
Natale con i Naifs, Galleria del Cortile, Novara

1969

Jugoslaviska bykonstnärer, Sveagalleriet, Stockholm
Naïve Kunst, Hotel Hilton, Rotterdam
Jugoslavische naive Kunst, Galerie Pro Art, Urabn Galerie, Basel
I naifs Jugoslavi, Galleria l'Oblù, Cagliari
Профили, Галерија примитивне уметности, Загреб
I naifs, Museo Civico di Belle Arti, Lugano
Yugoslav Naive Paintings and Sculpture, Smitsonian Institution, Traveling Exhibition Service, Washington D.C. A.A. Rockefeller Folk Art Collection, Williamsburg (Virginia), Hackley Art Gallery, Muskegon (Michigan)
Peintres naïfs de Yougoslavie, Casino, Montreux
2. Trienále insitného umenia, Slovenská národná galéria, Bratislava
Pintura ingenua jugoslava, Galeria El Taller, Buenos Aires
Naive Kunst aus rheinischem Privatbesitz, Museum Städtische Kunstsammlungen, Bonn
Четрдесет осма изложба Удружења ликовних уметника Србије, Уметнички павиљон Цвијета Зузурђић, Београд
I naifs Jugoslavi, Galleria Caldaresa, Bologna
Alte und naive Malerei, Galerie Wolfgang Gurlitt, München
Југословенска наивна уметност, Galeria Kramer, Praha
Војвођански савремени ликовни

уметници, Нови Сад

1970

Masters der europese Naïeven, Albert Dorne Collectie van Naïeve Schilderkunst, Centraal Museum, Utrecht
Bonnefantenmuseum, Maastricht;
Stedelijk Museum, Schiedam; Dordrecht's Museum, Dordrecht
I naifs Jugoslavi, Galeria d'arte Ars, Venezia
Наивни '70, Уметнички павиљон, Загреб
Naive und Phantastische Malerei, Galerie Wolfgang Gurlitt, München
Наивни '70/Југословенска изложба наивне уметности, Ликовна галерија, Културни центар, Београд

1971

L'Art en Yougoslavie de la préhistoire à nos jours, Grand Palais, Paris
Werke und Werkstatt naiver Kunst, Städtische Kunsthalle, Recklinghausen
Exhibition of Yugoslav Modern Artists, Isetan Gallery, Tokyo
Уметност на тлу Југославије од праисторије до данас, Скендерџија, Сарајево
I Naifs Jugoslavi, Galerija 1+1, Padova
Arte naifs in Serbia, Palazzo delle Esposizioni, Roma
Шесторица наивних/Илија Босиљ, Емерик Фејеш, Пал Хомонаи, Драгиша Станисављевић, Милан Станисављевић, Богосав Живковић, Музеј савремене уметности, Београд

1972

Tien joegoslavische naieven, Galerie Hamer, Amsterdam
Naive malerei aus jugoslawien, Zimmergalerie, Düsseldorf
Naive Kunst im Clements-Sels-Museum, Clements-Sels-Museum, Neuss
Jugoslavisk primitiv Kunst, Kunstforeningen, Kopenhagen
Arta naivă din Jugoslavia, Sala Ate-neului Roman, Bucurest
Naive Malerei aus Jugoslawien, Altstadt-Galerie, Zürich
20 година Галерије примитивне уметности, Галерија примитивне уметности, Загреб
Jugoslaviska Konstnärer, moderna naiver, Umea

1973

Narodnie мастера Jugoslavii//Југославске примитивисти, Дом худоџника Armenii, Erevan
Naifs Jugoslavi, Galleria d'arte Aldebaran, Sassuolo
Naive Malerei aus Jugoslawien, Galerie Elke und Werner Zimmer, Düsseldorf
Jugoslavische naive Kunst, Galerie Krüll, Krefeld
I naifs, Galleria del Cortile, Novara
Илијанум 73, Музеј наивне уметности Илијанум, Шид

1974

Naive Kunst, Kunsthalle, Darmstadt
Jugoslavische naive Kunstenaars, Stadshallen, Brugge

La Grande Domenica, Rotonda di Via Besana, Milano
Waswar-wasist?, Städtische Kunsthalle in der Harmonie, Heilbron
Internationale naive kunst, Galerie Charlotte, München
Самоуки/Избор дела из збирке Галерије самоуких ликовних уметника, Светозарево, Галерија савремене уметности, Ниш
Die Kunst der Naiven/Themen und Beziehungen, Haus der Kunst, München
Jugoslavische naive Malerei, Galerie Bleidorn, Bad Godesberg

1975

Die Kunst der Naiven-Themen und Beziehungen, Kunsthaus, Zürich
Bose schöne Welt/Гњевни лијепи свијет, Künstlerhaus und Kulturhaus, Graz; Museum des 20. Jahrhunderts Wien; Landesgalerie in Schloss Esterhazy Eisenstadt
Die Kunst der Naiven, Galerie Strunskaja, Zürich
Иван Генералић, Иван Рабузин, Емерик Фејеш, Илија Босиљ, Јосип Генералић, Мијо Ковачић, Иван Лацковић, Драган Гажи, Никола Ковачевић, Иван Генералић, Стјепан Веченај, Конрад Петернељ, Art Gallery, Milano
Meisterwerke naiver Malerei, Internationaler Kunstmarkt, Köln/Galerie Elke und Werner Zimmer, Düsseldorf
Peintres naïfs de Yougoslavie, Galerie Saint Dominique, Lyon

1976

Premier Salon international d'art contemporain/Yugoslavie, Peintres et sculpteurs naïfs, Grand Palais, Paris
Peinture naive internationale, Galerie Mona Lisa, Paris
Југословенска наивна уметност, Галерија примитивне уметности, Загреб
2. Biennale Internazionale "Naïf", Palazzo delle mostre, Erba (Como)
Naive Art in Yugoslavia, Camden Arts Centre, London
Naive Art in Yugoslavia, Smitsonian Institution, Traveling Exhibition Service, Washington D.C.: Centre for Arts, Scottsdale (Arizona); Memorial Art Gallery, Memphis (Tennessee)
Naive Kunst uit Joegoslavie, Frans Halsmuseum, Haarlem

1977

Peinture poetique des maitres naïfs jugoslaves, Galerie Mona Lisa, Paris
Die Kunst der Naiven, Galerie Strunskaja, Zürich
Самоуки ликовни уметници из СР Србије, Повијесни музеј Хрватске, Загреб
1978
Naive Art in Yugoslavia, Smitsonian Institution, Traveling Exhibition Service, Washington D.C.: Meadows Museum, Shreveport (Louisiana), C.W. Post Art Gallery, Greenvale (Long Island, New York)

1982

Galerie Charlotte, München, Art Basel, Basel; Internationaler Kunstmarkt, Düsseldorf
 Peintres naïfs yougoslaves, Galerie Mona Lisa, Paris
 30 година Галерија примитивне уметности, Галерија примитивне уметности, Загреб

1983

Schwarz/Weiss. Marmor Beton Papier, Galerie Charlotte, München
 Les naïfs yougoslaves, Musée de Cahors, Cahors; Centre Culturel de la R.S.F. de Yugoslavie, Paris
 Galerie Charlotte, München, Internationaler Kunstmarkt, Köln

1984

Internationaler naive Kunst/ Galerie Charlotte, München, im Atelier Mensch, Atelier Mensch, Hamburg
 New frontiers of Naive Art in Europe, Royal Festival Hall, London
 Изложба југословенске наивне уметности, Етнографски музеј, Београд
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln

1985

Jugoslawische Naive Kunst aus der Sammlung des Museums der Naiven Kunst in Svetozarevo, Palais Palfy, Wien
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln

1986

Naive Art in Yugoslavia, China National Art Gallery, Peking; Huangpilu Art Gallery, Shanghai
 Наивна уметност Југославије, Народна библиотека Србије, Београд
 Galerie Charlotte, München, Art Basel, Basel
 Eleven Naive Artists from Yugoslavia, Setagaya Art Museum, Tokyo; Shinsai-bashi, Daimaru, Osaka
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln

1987

Meisterwerke/ 15 Jahre Charlotte, Galerie für naive Kunst und Art Brut, Galerie Charlotte, München
 11 наивних уметника из Југославије, Галерија примитивне уметности, Загреб
 Galerie Charlotte, München, Art Basel, Basel
 Наиви '87, Галерија примитивне уметности, Галерија савремене уметности, Загреб
 Impulse/ Reminiszenzen. Art Brut und Naive Kunst, Galerie Charlotte, München
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln
 Naive Kunst, Kunsthau, Itzehoe

1988

Städte und Häfen in der naiven Malerei und Art Brut, Galerie Charlotte,

München

Angesicht/ D'un visage l'autre, Kunstmuseum des Kantons Thurgau, Kartause Ittingen; Clemens-Sels-Museum, Neuss; Musée du Vieux-Château, Laval
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln
 Diez artistas naïf de Yugoslavia, Centro Cultural del Conde Duque, Madrid

1989

Yugoslav Naive Painting Korea Exhibition, International Cultural Society of Corea, Seoul
 Galerie Susi Brunner, Zürich
 Galerie Charlotte, München, Art Cologne, Köln

1990

Galerie Charlotte, München, Art Frankfurt, Frankfurt
 Galerie Charlotte, München, Art Basel; Art Cologne, Köln

1991

Architektur und Landschaft, Galerie Charlotte, München
 Galerie Charlotte, München, Art Basel; Art Cologne, Köln
 Zeitgenössische und klassische naive Kunst, Galerie Susi Brunner, Zürich
 Meisterwerke/ 15 Jahre Charlotte, Galerie für naive Kunst und Art Brut, Galerie Charlotte, München

1993

Galerie Charlotte, München, Art Basel, Basel; Art Hamburg, Hamburg; Art Cologne, Köln

1994

Наивна уметност Србије, Градски музеј Крушевац, Музеј Војводине, Нови Сад
 Galerie Charlotte, München, Art Basel, Basel; Art Frankfurt, Frankfurt; Art Cologne, Köln

1996

Naivety in Art/ A Decade of Exploration, Setagaya Art Museum, Tokyo 1997
 Insite '97/ 5. Triennale insitného umenia, Slovenská národná galéria, Bratislava
 Neuerwerbungen und Schenkungen, Museum Charlotte Zander, Bönningheim

1998

Пејсаж у наивном сликарству Војводине, Војвођански музеј, Нови Сад
 Naivnoe iskustvo goslavii, Minsk
 Naive Kunst, Stadtmuseum, Erlangen

1999

Accrochage mit Künstler der Galerie, Galerie Susi Brunner, Zürich
 Klassiker des 20. Jahrhunderts, Galerie Susi Brunner, Zürich
 Sammlung Infeld 2, Bürgerländische Landesgalerie, Schloss Esterhazy

2000

The Fantastical World of Croatian Naive Art, Museum of Fine Arts, St. Petersburg, Florida
 INSITA 2000, Slovenská národná galéria, Bratislava

Naivn umn Jugoslavie, Југословенски културни центар, Праг; Тренчин; Галерија Парламента, Будимпешта
 Naiven Kunst und Art Brut, Museum Charlotte Zander, Bönningheim

2001

ИНСИТА 2000, Југословенска колекција наивне уметности, Музеј наивне уметности, Јагодина; Југословенска галерија уметничких дела, Београд
 Свесни и нагонски неопрimitивизам, Фрагменти за студију, Музеј наивне уметности Јагодина; Југословенска галерија уметничких дела, Београд; Галерија Илијанум, Шид; Музеј савремене ликовне уметности Нови Сад; Завичајни музеј, Рума

2003

Наивна уметност у Србији, Галерија Српске академије наука и уметности, Београд

2004

Сусрети и мимоилажења / Croisements Art Populaire et contemporain de Serbie, Le Manoar de la Ville de Martigny (Suisse)

2005

Фантастика у делима наивних уметника Србије, Народни музеј Краљево

2007

Брут Арт, Euro Art Gallery, Београд

2009

Војвођански сликари: сликарство 20. столећа у Војводини – колекција из Музеја Војводине, Музеј града Ријеке, Хрватска

2010

Сликарство XX века у Војводини из колекције Музеја Војводине, Музеј Војводине, Нови Сад
 Наивна и маргинална уметност Србије, Братислава
 Интуитивност са маргине, Галерија РТС-а, Београд
 Outsiders, у организацији МНМУ, Културни центар Србије у Паризу
 Тријумф савремене уметности, избор из колекције Вујићих, Музеј савремене уметности Војводине

2012

Инстинктивно интуитивно, Избор из Вујићих колекције и Колекције Клепић, Галерија '73, Београд

2013

Емерик Фејеш и Драгутин Јурак, Халбтурн

ЦИП

VENECIJA.

